

Stilling lægge de netop for en stor Deel Grundlaget for deres fremtidige Livsforhold (Hør!). Den fattige Arbeidskarl tjener sig i den Noget, til muligvis at kunne nedsette sig for; Studenten og Informatoren tjene i den Tid Noget til at slutte deres Studeringer for og tage deres Embedsexamen; Handelsbetjenten tjener sig Noget til at nedsette sig for, og saa fremdeles. Og denne stille forberedende Stræben, som lægger Mark til Mark, ja Skilling til Skilling, den er ikke blot styrkende for Individet (Hør!) men den er ogsaa vigtig for Staten. (Hør!) Mange af dem, der i deres Kreds have været udmærkede Mænd, ja endog af dem, som have beklædt de høieste Statsembeder, ere udgaaede fra saadanne Folk, som af et ringe Erhverv have lagt Skilling til Skilling, og derved sparet sig Noget sammen, hvorved de siden have arbejdet sig op. Jeg skal erindre om et slegt Exempel, nemlig den berømte Minister for de amerikanske Stater, Benjamin Franklin, hvis Livsudvikling netop gik for sig ad denne Vej; — men Enhver i sin Kreds kender mange af denne Art, ligesaa Grosserereren til den jydsk Bondekarl, der efterhaanden tjener sig op til Huuseier. Og spørger man nu disse Folk, saa ville de sige, at de havde megen Banskælighed og Besvær ved de første Skilling og Rigsdalere, de tjente, men at det voldte dem langt ringere Besvær, da de senere kom til de 100 og 1000 og 10,000. Men derfor skal Staten ikke gøre dem Sagen besværlig paa dette begyndende Standpunkt. Derfor er der noget Sandt i, at man bør beskaffe dem, som have Meget, — ihvorvel jeg ingenlunde her vil paastaae, at en progressiv Skat er ubetinget rigtig —, men for nærværende Tid kan den være berettiget, idet Staten kan have fuld Grund til at antage, at det ikke vilde være betænkeligt at træffe de Formuendes Overskud. Derimod er det fra Statens Side ikke lidet betænkeligt at træffe dem, som ikke have mere end det daglige Ophold, og som, hvis de have mere, rimeligvis ville og kunne bruge det paa en Maade, som vil være saare gavnlig og vigtig for dem, og maaffee ikke mindre gavnlig og vigtig for Staten. Jeg maa saaledes stemme imod det foreliggende Forslag.

Nørgaard: Jeg maa tilstaae, at jeg ikke saa ganske kan dele den sidste ærede Talerens Mening deri, at det var saa aldeles urigtigt, at de Smaa ogsaa betale en lille Andeel. Og jeg kan saaledes i det Væsentlige henholde mig til det, som er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 4de District (Sørgensen); men da jeg under Behandlingen ved § 8 udtalte som min Overbeviisning, at det var nødvendigt med Hensyn til Dækning af denne betydelige Krigsskat, at vi, saavidt muligt, tage alle Kræfter med, har jeg derfor troet at burde understøtte det Forslag under Nr. 28, som er stillet af det ærede Udvalgs Minoritet, som gaaer ud paa at beskaffe Tjenestefolk, Forvaltere og deslige. Jeg maa tilstaae, at det næsten er noget imod Høvelsen, at jeg understøtter dette Minoritets Forslag, og jeg maa tilstaae, at jeg ingenlunde kunde stemme for et saadant Forslag, saafremt det gik ud paa at paalægge en Skat for en længere Tid; men naar man tager Forholdet, som det er, og betragter, at det er kun extraordinair Skat for eengang, som Diebliffets Trang fordrer, og man betragter, hvor haardt det er for mangen en Bondemand eller hoverligjørende Bonde at udrede sine Udgifter (Hør!), saa troer jeg dog at burde stemme for Forslaget. Desuden troer jeg virkelig ikke, at dette Paalæg af Skat for den Gang vil blive modtaget med Uvillie hos den større Deel af Tyendeclassen. Jeg har i den Henseende den Erfaring for mig, at jeg ved Jubsamling af patriotiske Gaver i de sidste Krigsaar har fundet samme Velvillie og Patriotisme hos Tyendeclassen, som hos andre, i Forhold. Desuden kunde jeg have ønsket, at Forslaget var traadt frem i en anden Form; jeg finder det ikke saa ganske rigtigt, at Forslaget ganske fritager dem, der ere gifte af denne Klasse, som og dem, der ere under 20 Aar gamle, og ligeledes dem, som ikke erholde 25 Rbd. i Løn. Jeg troer, at man i den Henseende burde handle mere consequent. Det havde maaffee været rettere, at den havde omfattet dem, som staae i privat Tjeneste-Forhold, f. Ex. til 18 Aar, at de betalte en vis pCt. af deres Løn; men desuagtet agter jeg at stemme for Forslaget, som det foreligger. Det var blot den Bemærkning, jeg vilde tillade mig.